

Opětovná smrt svobody slova v Holandsku

- CZ24 News | 15. října 2020

Wilders se při volebním shromáždění v březnu 2014 v Haagu jako vůdce Partij voor de Vrijheid (Strany za svobodu), zeptal přítomných, zda chtějí „více Maročanů nebo méně?“ Poté, co dav skandoval „méně, méně,“ řekl Wilders: „My to zorganizujeme.“

HOLANDSKO: Holandský odvolací soud nedávno potvrdil odsouzení holandského politika Geerta Wilderse za údajnou urážku Maročanů v komentářích, které pronesl na volebním shromáždění roku 2014. Spolu s tím však odvolací soud zvrátil Wildersovo odsouzení za podněcování nenávisti nebo diskriminace proti Maročanům.

Wilders se při volebním shromáždění v březnu 2014 v Haagu jako vůdce Partij voor de Vrijheid (Strany za svobodu), údajně dnes nejpobulárnější opoziční strany, zeptal přítomných, zda chtějí „více Maročanů nebo méně?“ Poté, co dav skandoval „méně, méně,“ řekl Wilders: „My to zorganizujeme.“

Wilders byl stíhán a v prosinci 2016 odsouzen za dva přečiny: První za „záměrnou urážku skupiny lidí kvůli jejich rase,“ druhý za „podněcování nenávisti nebo diskriminace proti těmto lidem.“ Wilders tehdy nedostal žádný trest, a ten nedostal ani teď: Soudce Jan Maarten Reinking prohlásil: „Obviněný za projev svých názorů už roky platí vysokou cenu,“ čímž mluvil o skutečnosti, že Wilders už přes deset let žije pod neustálou policejní ochranou a neustále dostává hrozby. Naposledy proti Geertu Wildersovi vydala hrozbu mj. Al Kaída. Wilders to nazval „hroznou zprávou.“

„Už jsem byl na jejich seznamu k odstřelu, už mám dvě fatvy z Pákistánu a teď další volání po mé vraždě přichází od al-Kaiídy. To je nechutné. Stálo mě to 16 let svobody, což bych nepřál ani svému nejhoršímu nepříteli.“

Reinking ve svém zdůvodnění potvrzení verdiktu za „urážku skupiny lidí kvůli jejich rase,“ řekl, že Wildersovy komentáře „mohly přispět k polarizaci uvnitř holandské společnosti, přičemž v naší demokratické pluralistické společnosti má respekt k ostatním, zvláště k menšinovým skupinám ohromnou důležitost.“ Reinking dodal:

„Ač jsou urážlivá prohlášení v jisté míře chráněna svobodou projevu, tak v tomto případě zašel podezřelý příliš daleko a tudíž je vinen trestným činem.“

Ve svobodné společnosti, aby měla svoboda člověka mluvit svobodně beze strachu prvořadou důležitost, tak nepotřebuje žádný souhlas – takže to v ní není jako v bývalém Sovětském svazu, kde byl státem pohnán před soud. Jak prohlásil sovětský disident Natan Sharansky:

„Ale pro nás všechny bylo absolutně jasné, že chceme žít ve společnosti, kde lidé mohou přednést své názory a ne, aby za to byl potrestán. Nazývá se to test náměstím, kam může každý člověk do středu města přijít a říci, co si myslí, v co věří, aby obhajoval svá vlastní práva propagovat tyto názory a nebyl za to uvězněn a nebyl za to potrestán. A když je to možné, tak je to svobodná společnost. Když to povoleno není, je to společnost strachu. A neexistuje nic mezi tím.“

„Z Holandska se stala zkorumpovaná země,“ konstatoval po verdiktu Wilders.

„Maročanům, kteří zapalují naše města a čtvrti, to obvykle projde, ale vůdce největší opoziční strany, který položí otázku o Maročanech, se kterou miliony Holanďanů souhlasí, byl za to odsouzen

v politickém procesu. Protože přesně tím to je, soudce zavrhl svobodu projevu. A to není jen o mé svobodě slova, nýbrž všech. Jsem samozřejmě rád, že obvinění z předchozího rozsudku, kdy jde o podněcování diskriminace, bylo teď zrušeno. To podněcování nenávisti také nebylo prokázáno. Ale odsouzen jsem – i když bez trestu – za urážku skupiny, a to v politickém procesu.“

Wilders zřejmě mluvil o bouřích, které nedávno proběhly v řadě holandských měst, v nichž se mladí holandští Maročané spolu s radikálními z dalších imigračních komunit údajně zapojili do „nepokojů, napadání veřejnosti, ohrožujícího chování a porušování nouzového stavu zastavení při páchání rozvratu.“

Wilders rovněž oznámil, že se proti verdiktu odvolacího soudu odvolá k holandskému Nejvyššímu soudu. „Samozřejmě, že se odvoláme a půjdeme k Nejvyššímu soudu, protože ten verdikt a rozsudek o vině jsou směšné,“ řekl Wilders.

Holandsko je stranou Evropské konvence lidských práv, jejíž článek 10 stanovuje následující:

1. Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a získávat a šířit informace a ideje bez vměšování veřejné správy a bez ohledu na hranice.

2. Uplatnění těchto svobod, jelikož s sebou nesou povinnosti a odpovědnosti, mohou podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo postihům, jak je stanoveno zákonem a je nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, k prevenci rozvratu nebo zločinnosti, k ochraně zdraví nebo morálky, k ochraně reputace nebo práv ostatních, k prevenci vyzrazování informací získaných jako důvěrné nebo k udržení pravomoci a nestrannosti justice.

Ve svých zákonných precedentech Evropský soud pro lidská práva stanovuje, že Článek 10 nechrání jen „informace nebo ideje, které nejsou považovány za neurážlivé, nýbrž také ty, které uráží, šokují nebo rozčilují; jako jsou požadavky pluralismu, tolerance a svobodomyšlnosti, bez nichž neexistuje demokratická společnost. Názory vyjádřené drsným nebo přehánějícím způsobem jsou rovněž chráněny.“

Podle zákonného precedentu Evropského soudu pro lidská práva také:

„Rozsah ochrany závisí na kontextu a cíli kritiky. V záležitostech veřejných kontroverzí nebo veřejného zájmu během politické debaty při volební kampani lze drsná slova a ostrou kritiku očekávat a Soud je bude tolerovat ve vyšší míře.“

Dotaz, zda voliči chtějí ve svém městě nebo zemi méně Maročanů, může někomu připadat jako urážlivý. Avšak co je urážlivé, je často nesmírně subjektivní. V Maroku byl v květnu uvězněn herec Rafik Boubker za „rouhání“ za vystavené video, v němž lidem řekl: „Aby svou očistu dělali vínem a modlitby prováděli s whisky.“ To video údajně „rozrušilo miliony Maročanů. Herec rychle zveřejnil jiné video, v němž se za toto prohlášení svým fanouškům a příznivcům omluvil.“

V roce 2007 byla súdánskými úřady učitelka angličtiny odsouzena ke dvěma týdnům vězení a k deportaci za „urážku islámu,“ protože dovolila svým žákům základní školy, aby pojmenovali plyšového medvídku tam běžným mužským jménem Mohammed. Mezi tím dostala hrozby smrti.

Svoboda slova znamená právo urazit. Jak Sigmund Freud citoval neurologa Johna Hughlingse Jacksona, co údajně řekl: „Člověk, který první vypustil na svého nepřítele nadávku místo oštěpu, byl zakladatel civilizace.“ Projev, se kterým všichni souhlasí, ochranu nepotřebuje.

Ve světle zákonného precedentu Evropského soudu lidských práv, který konkrétně chrání politický

projev politických hráčů a politických kampanistů, je těžké vidět, jak by otázka přednesená Wildersem mohla být legitimně článkem 10(2) omezena. Wilders nepodněcoval k násilí, ani neohrožoval národní bezpečnost nebo veřejnou bezpečnost ani jakékoliv další podmínky uvedené jako relevantní pro omezení svobody slova.

Teď je to na holandském Nejvyšším soudu, aby rozhodl, jestli chce „svobodnou společnost“ nebo „společnost strachu.“ Jak řekl Sharansky: „Nic není mezitím.“

Autor: Tyler Durden

Překlad: reformy.cz

Zdroj: <https://www.zerohedge.com/>